

[REDAKTOWANE], dnia 13 sierpnia 2012r.

Sygn. akt: OSD 34/12

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE]

z dnia 13.08.2012 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
składzie :

Przewodniczący: r. pr. Anna Michnicka - Dziewurska
Sędziowie: r. pr. Elżbieta Malik
r. pr. Hubert Schwarz

Protokolant: apl. radc. Katarzyna Talkowska

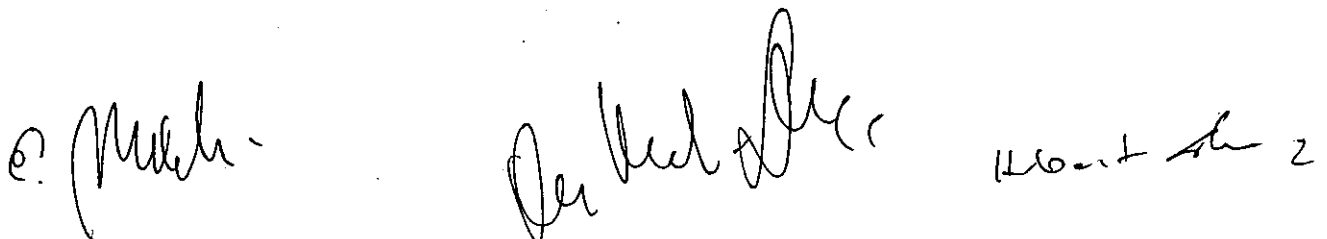
Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE]: r. pr. Jacka Dzedzyka

przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE]
ze skargi [REDAKTOWANE]

po rozpoznaniu w dniu 13.08.2012 r. zażalenia [REDAKTOWANE] z dnia 16 maja 2012 r. na
postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] z dnia 2 maja 2012
r. o umorzeniu dochodzenia

postanawia:

utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu
dochodzenia z dnia 2 maja 2012 r. (sygn.akt. RD 105/11)

Uzasadnienie.

W dniu 19 grudnia 2011 r. p. [REDAKTOWANO] złożyła skargę na radcę prawnego [REDAKTOWANO] zarzucając mu naruszenie zasad etyki zawodowej polegającej na użyciu wobec niej obraźliwych określeń i gołosłownych pomówień nie mających nic wspólnego ze sprawą, w której strony toczyły spór przed sądem. W szczególności zarzuciła, że w piśmie procesowym stwierdził, iż nie posiada ona odpowiednich kwalifikacji, wykształcenia doświadczenia w sprawach dotyczących prowadzenia spraw spółki. Jej zdaniem naruszyło to jej dobra osobiste.

W dniu 23 stycznia 2012 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie zarzutów stawianych radcy prawnemu [REDAKTOWANO], a następnie po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego

Postanowieniem z dnia 2 maja 2012 r., sygn. akt RD 105 / 11 Zastępca Rzecznika umorzył dochodzenie w sprawie. W uzasadnieniu podniósł, iż zgromadzony materiał dowodowy nie dał podstaw prawnych do ustalenia odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie zasad etyki zawodowej. Z wyjaśnień radcy prawnego wynikało bowiem, że reprezentował przed sądem p. [REDAKTOWANO], który był w sporze ze skarżącą [REDAKTOWANO]. Wszelkie zawarte w pismach procesowych oceny postępowania p. [REDAKTOWANO] otrzymał od swojego klienta. Ocena zawarta w tychże pismach kierowanych do sądu, zdaniem radcy prawnego, nie wykraczała poza dopuszczalną wolność słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczowa potrzeba. Zdaniem Zastępcy Rzecznika sformułowane oceny dotyczące skarżącej nie mają charakteru poniżającego w ocenie opinii publicznej, a miały jedynie charakter procesowy i nie były kierowane do publicznego kręgu, zaś czynności radcy prawnego zmierzały wyłącznie do prawidłowego prowadzenia sprawy powierzonej mu przez klienta.

Na powyższe Postanowienie p. [REDAKTOWANO] w dniu 16 maja 2012 r. złożyła zażalenie zarzucając naruszenie art. 3 ust. 2 URP polegające na nieuwzględnieniu, iż radca prawny nie może kierować się w swoich czynnościach zawodowych wyłącznie interesem mocodawcy oraz naruszenie art. 14 w zw. z art. 3b ust. 2 URP poprzez nieuwzględnienie, iż radca prawny winien prowadzić sprawę samodzielnie i starannie nie zdejść się wyłącznie na powielanie twierdzeń swego mocodawcy.

Rozpoznając powyższe zażalenie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje :

Istotą rozpoznania niniejszego sporu jest ustalenie, czy użycie przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w procesie toczącym się przed sądem o treści „, na uwagę sądu w szczególności powinien zasługiwać fakt, iż przedłożone przez Panią [REDAKTOWANO] która nie posiada żadnego tytułu do tego, aby przeprowadzać audyt w

spółce. Chyba, że czyni to wyłącznie na swój prywatny użytek. Pani [REDAKTOWANE] nie posiada odpowiedniego wykształcenia, kwalifikacji, kompetencji, ani tym bardziej doświadczenia w prowadzeniu firmy. ? / dowód :sprzeciw pozwanego k.8 /naruszają zasady wymienione w art. 3 14 ustawy o radcach prawnych oraz zasady etyki zawodowej, czy też wynikają z konieczności prawidłowej i rzetelnej obrony interesów klienta.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zebrany materiał dowodowy, wyjaśnienia radcy prawnego złożone przed Sądem nie daje podstawy do przyjęcia, iż radca prawny w swoim działaniu, reprezentując interesy klienta pana [REDAKTOWANE], wykroczył poza obowiązujący zakres wykonywania zawodu ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki zawodowej a także z dbałością o należyte wykorzystanie przewidzianych przez prawo środków dla ochrony uzasadnionych interesów swojego mandanta.

Radca prawny, co wyjaśnił w postępowaniu przed Zastępcą Rzecznika a także przed Sądem, wszelkie informacje dotyczące p. [REDAKTOWANE] otrzymał od swojego klienta p. [REDAKTOWANE], który nie miał żadnych uwag co do treści. Zawartej w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Ocena osoby p. [REDAKTOWANE] poparta była faktem, iż jest z wykształcenia pedagogiem ze specjalnością kształcenia przedszkolnego i przed 2010 r nie prowadziła działalności gospodarczej./ dowód : wyjaśnienia radcy prawnego /

Z wyjaśnień tych również wynika, iż radca prawny wykonując swoje obowiązki kierował się dobrem klienta i nie miał zamiaru obrażać ani pomawiać p. [REDAKTOWANE], a jedynie chronił interesy swego mocodawcy.

Oceniając postępowanie radcy prawnego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył również fakt, iż zacytowana wyżej treść pisma procesowego nie była kierowana do szerszego kręgu odbiorców w zakresie co do kwalifikacji zawodowych skarżącej, a zatem trudno dopatrzeć się po stronie radcy prawnego naruszenia wolności słowa i pisma.

W tym zakresie należy również podzielić stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż przejawem wolności słowa radcy prawnego zalicza się prawo i obowiązek podniesienia wszystkiego co przedmiotowo służy do sumiennego wykonania obrony interesów klienta. A taka okoliczność, zdaniem Sądu, zaistniała w niniejszej sprawie i działania radcy prawnego nie wykroczyły poza zakres obowiązujących przepisów zarówno zawartych w ustawie o radcach prawnych i zasadach etyki zawodowej.

Wobec braku podstaw odwoławczych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie na podstawie art. 437 par. 1 kpk i art. 74.1 ustawy o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i nie przysługuje od niego środek odwoławczy / art.426 kpkw związku z art. 465 kpk i art. 74.1 ustawy o radcach prawnych/.

